

Niet alleen

In het water staart hij
naar de spiegel, zonder
iets te zien.

Nachtelijke wolken dralen
mist en vorst ontnemen
hem het zicht.

Bevroren stroom van zijn
gedachten, die weerbarstig
door het ijs heen breken.

Wat is geweest, verloren
tijd die verder gaat
verleden is wat stilstaat.

Maar zwarte spiegel wordt doorbroken
door geluid van zachte stappen
een stem, een uitgestoken hand
reikt vermoeden van een later –

bevroren water
laat hij achter.